— कानयमानः, कानयिष्यमाणः, चङ्कन्यमानः, चङ्कनिष्यमाणः ;
[1]का-कानौ-कानः ; — — —
[2]कान्तः-न्तं-न्तवान्, कानितं-तः, चिकनिषितः, चङ्कनितः-तवान् ;
कनः, कानः, चिकनिषुः, चिकानयिषुः, चङ्कनः ;
कनितव्यम्, कानयितव्यम्, चिकनिषितव्यम्, चङ्कनितव्यम् ;
कननीयम्, काननीयम्, चिकनिषणीयम्, चङ्कननीयम् ;
कान्यम्, [3]कन्या, कान्यम्, चिकनिष्यम्, चङ्कन्यम् ;
ईषत्कनः-दुष्कनः-सुकनः ; — —
कन्यमानः, कान्यमानः, चिकनिष्यमाणः, चङ्कन्यमानः ;
कानः, कानः, चिकनिषः, चङ्कनः ;
कनितुम्, कानयितुम्, चिकनिषितुम्, चङ्कनितुम् ;
कान्तिः, कानना, चिकनिषा, चिकानयिषा, चङ्कना ;
कननम्, काननम्, चिकनिषणम्, चङ्कननम् ;
कनित्वा, कानयित्वा, चिकनिषित्वा, चङ्कनित्वा ;
सङ्कन्य, सङ्कान्य, प्रचिकनिष्य, प्रचङ्कन्य ;
कानम् २, } कानम् २, } चिकनिषम् २, } चङ्कनम् २ ; }
कनित्वा २, } कानयित्वा २, } चिकनिषित्वा २, } चङ्कनित्वा २ ; }
[4]कनकम्.

(166) "कपि चलने" (I-भ्वादिः. 375-अक. सेट्. आत्म.)

कम्पकः-म्पिका, कम्पकः-म्पिका, चिकम्पिषकः-षिका, चाकम्पकः-म्पिका ;
कम्पिता-त्री, कम्पयिता-त्री, चिकम्पिषिता-त्री, चाकम्पिता-त्री ;
— [5]कम्पयन्-न्ती, कम्पयिष्यन्-न्ती-ती ; —

---

1. 'अनुनासिकस्य—' (6-4-15) इति दीर्घे नलोपे च रूपम् । एवं क्तिन्प्रत्ययेऽपि ।
2. ईदित्त्वात् निष्ठायां 'श्वीदित—' (7-2-14) इतीण्निषेधः । दीर्घः ।
3. कनेर्यत्प्रत्यये टापि कन्या इति भवति । 'कन्यायाः कनीन च' (4-1-116) इति निर्देशोऽत्र लिङ्गमिति माधवधातुवृत्तौ ।
4. 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (द. उ. 3-5.) इति क्वुन् ।
5. 'णिगरणचलनार्थेभ्यश्च' (1-3-87) इत्यनेन ण्यन्तात् परस्मैपदमेव ।